

Donderdag 5 mei 2016 – Hemelvaart

Gelezen: Handelingen 1 : 1 – 11

“Naar buiten”, dat is vaak het motto van Hemelvaartsdag. “Naar buiten”, letterlijk en figuurlijk. Op hemelvaartsdag waren er vroeger vaak toogdagen, openluchtvieringen. En ook nu nog trekken veel mensen op deze dag naar buiten, de natuur in.

Zeker als het dan ook nog eens mooi weer is. Denk maar aan de traditie van het dauwtrappen. Naar buiten ..., dat is het devies; misschien dat daarom de kerken op hemelvaartsdag niet erg vol zitten. En misschien hebben al die mensen die vandaag naar buiten gaan ergens ook nog wel gelijk, hoewel ze zich daar waarschijnlijk niet van bewust zijn. Want waar gaat het op deze feestdag om?

Met Pasen, zo zouden we kunnen zeggen, wordt de blik naar binnen gericht, naar het diepste geheim van ons geloof: nieuw leven dwars door de dood heen. Ook voor ons. Je kunt het ook zo zeggen: met Pasen richten we onze blik op Jeruzalem. Daar gebeurt het, daar raakt de hemel de aarde, daar breekt Gods Koninkrijk op aarde definitief door en wordt de dood overwonnen. Jeruzalem, de plaats waar Gods hand de aarde raakt. Gods liefde voor mensen.

Maar het kan niet bij Jeruzalem blijven. Want door Jezus' ten hemel opneming, wordt onze blik weer gericht naar buiten, Jeruzalem uit, de gehele wereld in.

De gehele wereld in... hoezo? Jezus gaat toch naar de hemel? Dat is toch wat anders dan de gehele wereld in? Inderdaad, maar wellicht is het goed om ons af te vragen waartoe?

Al te vaak worden er rond het verhaal van Handelingen 1 vragen gesteld en discussies gevoerd over het 'hoe' en 'waarheen'. Hoe zat dat met die wolk? Wat hebben de discipelen precies gezien? En waar is Jezus nu heengegaan? En kan dat eigenlijk allemaal wel? Kunnen we dat nog wel geloven? Wanneer je dit soort vragen stelt, dan blijft er van de boodschap van het feest van Hemelvaart weinig over. Je houdt hooguit een onwaarschijnlijk reisverhaal in bijbelse beelden over. Maar daar gaat het toch helemaal niet om. Laten wij ons vooral de vraag stellen 'waartoe?'

Zou het niet zo zijn dat Jezus met een reden onttrokken wordt aan zijn beperkte groep leerlingen van toen; dat hij onttrokken wordt aan de beperkingen in tijd en ruimte, die een leven op aarde met zich meebrengen.

Wanneer de opgestane Jezus in Jeruzalem bij zijn leerlingen was gebleven, dan waren zijn leerlingen nooit uitgegroeid tot 'volwassen gelovigen'.

En dan had Jezus nooit de betekenis kunnen krijgen die Hij voor de mensheid in heel de geschiedenis heeft gehad. Dan was Jezus ook voor ons vandaag slechts een mooie herinnering, een mooi verhaal, maar dan zou Hij geen enkele betekenis hebben voor het heden, laat staan voor de toekomst.

Jezus is onttrokken aan de beperkingen van een mens die leeft in een bepaalde tijd en op een bepaalde plaats. Hij is opgenomen naar de hemel, niet meer gebonden aan aardse machten, maar verheven tot aan Gods rechterhand. Hij is om het met andere woorden uit de traditie te zeggen verhoogd! Waartoe? Om als Koning te heersen over heel de wereld. De vraag van de leerlingen aan Jezus – “Heer, gaat u dan binnen afzienbare tijd het koningschap over Israël herstellen?” - was weliswaar heel begrijpelijk, maar toch niet juist. Het gaat de Schepper van hemel en aarde om veel meer dan alleen de tijd dat Jezus op aarde leefde, en het gaat om meer dan alleen Israël. Het gaat God om alle volken, om heel de wereld, in heel de tijd.

Het feest van Hemelvaart luidt een andere fase van ons geloof in.

Met Hemelvaart vieren we dat Jezus ons voortaan bij God vandaan zal leiden en leren, troosten en bemoedigen. Maar het kan in ons leven en in ons geloof een heel proces van vallen en opstaan zijn om dat te ervaren.

Al zingen we daarover, al belijden we ons geloof: je kunt het gevoel hebben dat Jezus ver weg is.

Zo ver weg dat je niks van Hem ervaart. Maar, zegt Jezus, blijf op je plek totdat je vanuit de hemel met kracht bekleed wordt.

Vandaag vieren we het feest van Hemelvaart. Op zoveel momenten in ons leven kunnen we naar de

hemel staren en ons afvragen: Waar bent U? Help me!
Geef me kracht. Schenk mij de kracht van uw Geest.

Tegelijk mogen we diep van binnen de stille zekerheid hebben dat Jezus vanuit de hemel met ons bezig blijft.

De leerlingen van Jezus lijken daar ook van overtuigd te zijn. Want ze keren blij terug naar Jeruzalem en loven God.

God heeft Jezus bij zich genomen zodat Hij vandaaruit ieder mens de gaven kan geven om te helpen bij de opbouw van zijn Koninkrijk.

Want was Jezus onder ons gebleven - dan hadden we het waarschijnlijk aan Hem overgelaten.

Wat staan jullie omhoog te kijken? Wees maar niet bang. Kijk om je heen, je bent niet alleen.

Ga maar terug. Zoek de mensen op. Deel je brood met elkaar. Bid met elkaar. Praat en zing met elkaar.

Gods Geest zal je leren wat je moet doen. Ook voor ons begint een nieuwe tijd.

Met de leerlingen kijken wij om ons heen.

Gaan we op weg. En wat een groot goed dat wij dat in alle vrijheid kunnen doen.

Loosdrecht, Gereformeerde Kerk

ds. Hillegonda Ploeger